

परिवर्तनको लागि क्राइम अपरेसन

CRIME OPERATION साप्ताहिक

क्राइम अपरेसन साप्ताहिक
पत्रिकाको इ-पेपर
www.crimeoperation.net
मा खण्डन गरी हेर्न सतपूर्ण
महानुभावहरूमा हार्दिक
अनुरोध गर्दछु ।
सत्पाठक

□ वर्ष १२ □ अंक १ २०८० श्रावण ७ गते आईतवार Sunday 23, JUL 2023 □ पृष्ठ: ६, □ मूल्य रु. १०/-

हनुमान मन्दिर रक्षाको लागि जस्तो सुकै कदम चाल्ने साधुहरूको चेतावनी

विराटनगर, श्रावण १ गते । दुहवी नगरपालिका वडा नं. ५ मा रहेको १ सय वर्ष पुरानो हनुमान मन्दिरले ओगेटेको जग्गा संरक्षणको लागि जस्तो सुकै कदम चाल्ने साधुहरूले चेतावनी दिएका छन् ।

नेपाल पत्रकार महासंघ मोरंग शाखाको सभाहलमा पत्रकार सम्मेलन गरी हनुमान मन्दिरले ओगेटेको करीव १ विंगहा ६ कटठा क्षेत्रफल जग्गा मध्ये करीव ८ कटठा जग्गा दुहवी नगरपालिकाले हिन्दु स्वयम सेवक संस्थालाई दिने निर्णय गरेपछि सो चेतावनी दिएको हो ।

हनुमान मन्दिर परिसरमा नेपाल सरकारको नाममा रहको करीव १ विंगहा ६ कटठा जग्गा मध्ये करीव १३ कटठामा पोखरी रहेको छ । करीव ५ कटठा जग्गामा मन्दिर छ बाँकी जग्गामा बाली लगाई साधुहरूले जीवन आपन गर्दै आएको मनोज कुमार रौनियारले बताए ।

दुहवी नगरपालिकाले हनुमान मन्दिरमा रहेको साधुहरू र आगन्तुक साधुहरूलाई कहिले पनि एक पैसाले सहयोग गरेको छैन अहिले उठ्दै नगरपालिकाका मेयरले जग्गा

हडपेर अर्को एनजीओलाई दिने निर्णय गरेर साधुसन्तहरूलाई भगाउन खोजेको आरोप रौनियारले लगाए ।

त्यसै गरी हनुमान मन्दिरमा बस्दै आएका कन्हैया दास, शिवचरण गोस्वामी, दिवाकर चौधरी र महादासीन बस्दै आएका छन् । उनीहरूले हनुमान मन्दिरमा पूजापाठ गर्ने र खाली जग्गामा अन्न उत्पादन गरी आफूहरू खाने र आगन्तुक साधुसन्तलाई समेत खुवाउने गरको

सिताराम संघ समाजको अध्यक्ष महन्थ कपिल बावाले बताए । कपिल बावाले भने मन्दिर र कट्टीहरूमा अहिले केही व्यक्तिहरूले हाली मुहाली गरी रहेका छन् । ती व्यक्तिहरूले साधु सन्तहरूलाई अपहेलन गर्ने, साधु सन्तले ओगेटेको जग्गामा आँखा लगाउने काम भई रहेको छ । दुहवीको हनुमान मन्दिरमा त्यस्तै नगरपालिकाले गरि रहेको छ । नगरपालिकाले आफ्नो निर्णय नसच्याए देशभरको साधुहरूलाई भेला गरी जस्तो सुकै कदम चाल्न बाध्य हुने समेत चेतावनी दिए ।

कपिलबावाले विराटनगर महानगरपालिका वडा नं. ९ को बाटा गल्लीमा रहेको कवि सतगुरु आश्रमलाई बाबु प्रसाद यादवले सटर बनाएर भाडा लगाई महिनाको ३ लाख खाने गरेको र कविहरूको मन्दिरको चारै तिर फोहर बनाएर बराखेको भन्दै त्यसको विरुद्ध पनि केही समय पछि कवि सन्तहरूको भेला गरी आन्दोलन गर्ने बताए । सन्तहरूको सम्पति सन्तहरूले उपभोग गर्ने पाउनु पर्ने वहाँको भनाई थियो ।

पोखरीया माविलाई अवार्ड

विराटनगर । विराटनगरको पोखरीया माध्यमिक विद्यालयलाई केन्द्रविन्दु प्लस टू एक्सलेन्स अवार्ड २०८० प्रदान गरिएको छ ।

कोशी प्रदेशको राजधानी विराटनगर महानगरपालिका वडा नं. ३ मा रहेको पोखरीया माध्यमिक विद्यालयलाई सो अवार्ड केन्द्रविन्दु इटकमले प्रदान गरेको हो ।

केन्द्रविन्दु इटकमले आइतवार काठमाडौंमा आयोजना गरेको एक विशेष कार्यक्रमका बीच गुणस्तरीय शिक्षा प्रदान गर्नेमा कोशी प्रदेश कै अग्रणी स्थानमा रहेको पोखरीया माध्यमिक विद्यालयलाई केन्द्रविन्दु

प्लस टू एक्सलेन्स अवार्ड २०८० ले सम्मानित गरेको थियो ।

पोखरीया माध्यमिक विद्यालयले सामुदायिक शिक्षा क्षेत्रमा पुऱ्याको योगदानको कदर गर्दै केन्द्र विन्दु इटकमले सो अवार्ड प्रदान गरिएको थियो ।

कक्षा १ देखि १२ सम्मको अध्ययन हुने पोखरीया माध्यमिक विद्यालयमा प्लस टू तर्फ विज्ञान, व्यवस्थापन शिक्षा र पारिधिधिक तर्फ कम्प्युटर इन्जिनियरिङ्गमा अध्ययन हुँदै आएको छ । अनुशासित र बाँकी अन्तिम पेजमा...

व्यापारी र प्रहरी बीच झडप

विराटनगर । मोरंगको कटहरी गाउँपालिका वडा नं. १ हुलाकी राजमार्गको छेउमा लाम्ने हटिया बजारका साना व्यापारी र प्रहरी विच दिनभर झडप भएको छ ।

गाउँपालिकाले असार १८ गते हाटखोलामा लाग्दै आएको रविवार, बुधवार र शनिवार लाम्ने हटिया २०८० साल श्रावण १ गते देखि बन्द गरी प्रत्येक हप्ताको आइतवार, बुधवार र शनिवार सोही वडामा रहेको तरकारी तथा फलफूल थोक बजारको खुल्ला क्षेत्रमा लगाउने निर्णय गरेको थियो ।

सोही निर्णयको विरोधमा हटिया बजारका साना व्यापारीहरूले हाटखोलामा समान राखेर बेच

खोजेपछि सो झडप भएको हो ।

साना व्यापारीहरूले हटिया लगाउन खोज्ने र प्रहरीले भगाउन खोजेपछि झडप हुनुका साथै हुलाकी राजमार्गमा टायर बालेर सडक बन्द गर्न खोज्ना प्रहरीले समान्य लाठी चार्ज गरेको थियो ।

साना व्यापारीहरूले गरीब लाई गाउँपालिका अध्यक्षले कमाएर खान समेत अवरोध गरेको हाट बजार लाम्ने ठाउँ व्यक्तिगत भएकोले जसको जग्गा छ उसले हाट लगाउन दिन तयार भएता पनि गाउँपालिका का अध्यक्षले व्यक्तिगत लाभको लागि गरीबको पेटमा लात हानेको एक आन्दोलन करीले आरोप लगाए ।

प्राविधिक शिक्षा आजको आवश्यकता

Our Programs

- Diploma In Pharmacy
- General Medicine
- Lab Technician

3 Years

Affiliated to CTEVT

शैक्षिकसत्र २०८०/८१ को लागि नयाँ भर्ना खुल्यो!

फारम भर्ने अन्तिम मिति : २०८० श्रावण १२ गते सम्म । न्यूनतम शैक्षिक योग्यता: SEE उत्तिर्ण गरी कम्तीमा औषत जि.पि.ए. २ हुनुपर्नेछ ।

SEE उत्तिर्ण गरी कम्तीमा औषत जि.पि.ए. २ हुनुपर्नेछ ।

KOSHI HEALTH INSTITUTE
BIRATNAGAR-1, MORANG

CONTACT US
Phone No.: 021-512584, 9852031274
Email: khibiratnagar@gmail.com
Website: khibiratnagar.edu.np

भर्ना खुल्यो

भौतिक पूर्वाधारले सम्पन्न
विराट हेल्थ कलेजमा
HA
D. Pharmacy
Lab Technician
Radiography
PCL Nursing

फारम भर्ने अन्तिम मिति २०८० श्रावण १२ गते सम्म

सम्पर्कः
विराट हेल्थ कलेज विराटनगर
०२१४२०९७३, ४२०९७४, मो. ९८४२०४५०४०

लागुऔषध सहित ४ पक्राउ गर्मीमा शरीरलाई फाईदा गर्ने री १० फलफूल

विराटनगर। भ्रमा, मोरङ र सुनसरीको छुट्टा छुट्टै स्थानबाट प्रतिबन्धित लागुऔषध ब्राउन सुगर सहित चार जनालाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ।

भ्रमाको बाह्रदशी गाउँपालिका-६ भित्रि सडक खण्ड स्थितमा इलाका प्रहरी कार्यालय अनारमानीबाट खटिएको प्रहरी टोलीले बा.२६ प ३६३८ नम्बरको मोटर साईकललाई रोकी चेकजाँच गर्दा चालक स्थानीय ४२ वर्षीय राम बहादुर तामाङको साथबाट १ ग्राम २ सय ५ मिलिग्राम ब्राउन सुगर र नगद ३ हजार ६ सय बरामद गरेसँगै निजको घरकोठामा खानतलासी गर्दा उक्त कोठामा लुकाईछिपाई राखेको अवस्थामा डिजिटल तराजु एक थान, ब्राउन सुगर २ ग्राम २ सय ५० मिलिग्राम बरामद गरेको थियो। त्यसै गरी मोरङको पथरीशनिश्चरे नगरपालिका-१

स्थित २४ वर्षीय अनिल भट्टराइको घरमा लागुऔषध विक्रीवितरण भईरहेको छ भन्ने गोप्य सूचनाको आधारमा इलाका प्रहरी कार्यालय पथरीबाट खटिएको प्रहरी टोलीले खानतलासी गर्दा ब्राउन सुगर ८ सय ६० मिलिग्राम सहित निजलाई पक्राउ गरेको हो। त्यस्तै मोरङको विराटनगर-१५ डाट स्थित भारत वाट नेपालतर्फ आउदै गरेको पैदल यात्री धरान-३ का २६ वर्षीय सगर सहनीको साथबाट २ ग्राम ४० मिलिग्राम सहित नियन्त्रणमा लिएको हो भने कोशी प्रदेश प्रहरी कार्यालय विराटनगर (ख्क)बाट खटिएको प्रहरी टोलीले सुनसरीको ईटहरी उप-महानगरपालिका- १२ घर भई हाल ईटहरी-८ स्थित बस्दै आएका अनिस रानाको साथबाट लागुऔषध ब्राउन सुगर २ ग्राम ३ सय मिलिग्राम सहित पक्राउ गरेको थियो।

लागुऔषध ब्राउन सुगर सहित पक्राउ परेका उनिहरूको सम्बन्धित प्रहरी कार्यालयहरूबाट थप अनुसन्धान भईरहेको छ।

छात्रवृत्ति प्रदान गर्दै आएको पोखरीया माध्यमिक विद्यालयले शैक्षिक प्रदर्शन, कक्षा गतिविधि र शैक्षिक प्रगतिका आधारमा छात्रवृत्तिका लागि विद्यार्थी छनौट गर्ने गरेको छ। सामुदायिक विद्यालय तर्फ पोखरिया माविले विशिष्ट स्थान हासिल गरेको छ।

गर्मीमा हाइड्रेटेड रहनु निकै महत्वपूर्ण हुन्छ। गर्मीमा हाइड्रेटेड रहन फलफूलहरू खानु सबैभन्दा उत्तम तरिका हो। फलफूलहरूले तत्काल ऊर्जा प्रदान गर्दछ, र थकान कम गर्न मद्दत गर्दछ। फलफूलले शरीरलाई हाइड्रेटेड राख्छ। गर्मी महिनामा केके फलफूल खाने भन्ने चर्चा गरौं :

१. तरबुजा
तरबुजा बिना गर्मी मौसम अघुरो जस्तै छ यो गर्मी मौसममा खाइने सबैभन्दा राम्रो र चिसो फल हो। तरबुजा स्वस्थ र सस्तो पनि हुन्छ। यो पानी सँगै भिटामिन 'ए' र 'सी'को पनि राम्रो स्रोत हो। भिटामिन ए ले रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता बढाउँछ र आँखाको लागि राम्रो गर्छ। भिटामिन सीले रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता पनि बढाउँछ। तरबुजामा भिटामिन बी६ र पोटासियम पनि हुन्छ। पोटासियमले शरीरमा पानीको सन्तुलन कायम राख्छ, भने भिटामिन बी ६ ले रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता बढाउँछ। पोटासियमले मांसपेशी दुखाबाट पनि बचाउँछ र मुटुलाई पनि स्वस्थ राख्छ। तरबुजा खाँदा छलालाई घामको किरणबाट हुने क्षतिबाट बच्न समेत मद्दत गर्छ।

२. आँप
आँपकै कारण गर्मी मन पराउने मानिसहरू धेरै छन्। आँप ब्यालेरोमा उच्च भएता

पनि पोषक तत्वको एक धनी स्रोत हो। आँपलाई 'फलफूलको राजा' भनेर चिनिनुका केही कारण छन्। यसमा फाइबर, २० प्रकारका खनिज र भिटामिन पाइन्छ। फाइबरले पाचनमा मद्दत गर्छ र पेट भरि राख्न मद्दत गर्छ। आँपमा भिटामिन ए, सी र पोटासियम पनि प्रशस्त पाइन्छ।

३. मेवा
गर्मीमा खान सकिने अर्को फल हो- मेवा। मेवामा भिटामिन ए, सी, फोलेट र विभिन्न फाइटोकेमिकल जस्ता पोषक तत्वहरू हुन्छन्। यसले अपच कम गर्न पनि मद्दत गर्दछ। मेवा विटा क्यारोटिनको राम्रो स्रोत पनि हो। यसले छालाको क्षतिलाई रोक्छ। मेवामा एन्टिअक्सिडेन्टको पनि राम्रो मात्रामा हुन्छ र यसले ब्यान्सर र गम्भीर हृदय रोगहरूबाट बचाउन मद्दत गर्दछ।

४. अम्व
अम्व गर्मीमा स्वास्थ्यलाई फाइदा गर्ने फल हो। अम्व मधुमेह रोगीहरूको लागि राम्रो छ। यसले रगतमा चिनी र इन्सुलिनको स्तर सन्तुलित राख्न मद्दत गर्छ। यसमा घुलनशील फाइबर र पोटासियमको उच्च सामग्री हुन्छ। दिनको एउटा

अम्वले मेटाबोलिज्म, अनुहार, आँखाको ज्योति र मानसिक स्वास्थ्यमा सुधार ल्याउन सक्छ। महिनावारीको दुखाइ कम गर्न अम्व पनि खान सकिन्छ।

५. स्ट्रबेरी
स्ट्रबेरीलाई छालाको समस्या, दाँत सेतो पार्ने र पाचन समस्याका लागि प्रयोग गरिन्छ।

स्ट्रबेरीलाई छालाको समस्या, दाँत सेतो पार्ने र पाचन समस्याका लागि प्रयोग गरिन्छ।

स्ट्रबेरीमा फाइबर, भिटामिन सी र म्यांगनीज पनि प्रशस्त हुन्छ। स्ट्रबेरीमा फोलेट र पोटासियमको पर्याप्त मात्रा पनि पाइन्छ। गर्मीमा स्ट्रबेरी खाँदा छाला र स्वास्थ्य समस्याबाट बच्न सकिन्छ।

६. आलुबखडा
आलुबखडामा प्रशस्त पौष्टिक तत्व पाइन्छ। यसमा फाइबर र सोर्बिटील हुन्छ जसले कब्जियत र अन्य पाचन सम्बन्धी समस्याहरूलाई कम गर्न मद्दत गर्छ। आलुबखडाले रक्तचापको स्तरलाई कायम राखेर र स्ट्रोकबाट जोगाएर मुटुलाई स्वस्थ राख्छ। आलुबखडाको सेवनले स्तन क्यान्सर र टाइप-२ मधुमेहको जोखिम कम गर्छ।

७. अहुर
अहुर गर्मीमा सजिलै पाइने फल हो। यो पोटासियमको एक धनी स्रोत हो। उच्च कोलेस्ट्रॉल भएकाले समेत अहुर खानु राम्रो

मानिन्छ। अहुरले मुटुलाई स्वस्थ राख्छ। अहुरले धेरै भाइरल इन्फेक्सनलाई पनि रोक्छ र आँखाको क्षयलाई रोक्छ। यसले अपच कम गराउँछ र स्तन क्यान्सरसँग लड्न मद्दत गर्छ।

८. भूईँकटहर
भूईँकटहर गर्मीमा सबैभन्दा धेरै रुचाइने फल मध्य एक हो। भूईँकटहरले मेटाबोलिज्म बढाउन मद्दत गर्दछ। यसले उच्च रक्तचापका विरामीलाई समेत फाइदा गर्छ।

९. लिची
लिची र आँप गर्मीमा मात्र पाइने दुई फल हुन्। लिची पोटासियम, पोलिफेनोल र भिटामिनको ठुलो स्रोत हो। जसले शरीरलाई धेरै फाइदा गर्छ। एन्टिअक्सिडेन्टले भरिपूर्ण लिचीले रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता बढाउँछ।

१०. किब्री
किब्री सबैभन्दा पोषक तत्वले भरिएको फल हो। यसमा भिटामिन ए, सी, र बी ६, म्याग्नेसियम र फलाम पाइन्छ। किब्रीले रगतमा हेमोग्लोबिनको मात्रा र शरीरमा क्षारीय सन्तुलन कायम राख्न मद्दत गर्छ। किब्रीले निद्रा सम्बन्धी समस्याहरू पनि मद्दत गर्छ। यो हृदय, छाला, कपाल र कलेजोको लागि फाइदाजनक छ।

मगही...

उत्कृष्ट शैक्षिक वातावरणका लागि छुट्टै पहिचान बनाएको कलेजले विश्व बजारमा प्रतिस्पर्धी बनाउन कक्षा १ बाटै पहल गर्छ।

गरिव र जेहेन्दार विद्यार्थीलाई आंशिक र पूर्ण

NATIONAL INSTITUTE OF TECHNOLOGY

Renowned Technical & Vocational Education Center
SINCE 2052 BS
Affiliated to CTEVT

OUR PROGRAMS

HEALTH ASSISTANT (HA) - 3yrs
LAB TECHNICIAN (CMLT) - 3yrs
JUNIOR COMPUTER TECHNICIAN (JCT) - 18 months

ADMISSIONS NOW OPEN

Eligibility:
SEE passed with 2.0 GPA
SLC passed
TSLC passed with min 68.33%
For IT course SEE passed

Entrance Exam
Shrawan 24, 2080

Last date to register
Shrawan 12, 2080

Contact us

021-460331
9852028403
9802754150
nitbrt@gmail.com

Achyut Rice Mill, Bargachhi, Biratnagar-4, Nepal

सुशासन कायम गरौं

- सार्वजनिक सेवा प्रवाह गर्दा सतबन्धित व्यक्ति र निकाय जिम्मेवार बनौं।
- विकास निर्माणका कार्यमा नागरिक निगरानी बढाऔं।
- विकास योजना तर्जुमा, कार्यान्वयन र अनुगमनको प्रक्रियामा जनसहभागिता जुटाऔं।
- सार्वजनिक सेवालाई सरल पार्दशी र जवाफदेही बनाऔं।
- सार्वजनिक सेवा तथा विकास निर्माण बारे सूचनाको हक प्रयोग गरी जानकारी मागौं।

नेपाल सरकार, विज्ञापन बोर्ड

सप्तपादकीय

डेङ्गु रोग फैलिनबाट जोगाऔं

समाजमा मौसम अनुसारको जिवानुह र उत्पन्न भई ती जीवानुहले मानव जीवनहरू मध्ये केही जुवानुह मानव जीवनको रक्षाको लागि हन्छ भने धेरै जसो जीवानुह मानव जिवनमा क्षति पुऱ्याउने खालको हुन्छ । कही साता अघि वर्षा भई अहिले अध्याधिक गर्मी बढेको छ । गर्मी मौसम भनेको गर्मीमात्र नभई रोगको घरपनि हो । गर्मी शुरु भएसँगै लामखुट्टेको पनि वृद्धि भएको छ । लामखुट्टेले अहिले व्यापक रूपमा डेङ्गु फैलाई समाजमा आतक मचाई रहेको छ । त्यसको रोकथामको लागि समयमै उचित व्यवस्थापन गरिएन भने अहिले त पूर्वी नेपालमा डेङ्गु बढेको छ । यो अवस्था देशभरी नै हुन सक्छ । त्यसैले समयमै स्वास्थ्य मन्त्रालय लगायत सम्बन्धित निकायले ध्यान पऱ्याउनु पर्छ । गर्मी मौसम भनेको पानीको मौसममात्रै होइन, रोगव्याधिको मौसम पनि हो । गर्मी शुरु हुन नपऱ्याउँदै लामखुट्टेले डेङ्गु रोग फैलाइरहेको छ । पूर्वी सहर धरानका अस्पतालमा अहिले डेङ्गुका विरामीको चाप परिसकेको छ ।

डेङ्गु रोगका कारण हजारौं विरामी परी अस्पताल भर्ना भएको छन् भने कहीको मृत्यु समेत भई सकेको छ । डेङ्गु अहिले महामारीको रूप लिएर पऱ्याता पनि महामारीको रूप नलेला भन्न सकिन्न । गर्मी मौसमको मनसुन नसके सम्म डेङ्गुको डर त्रालमा बाचु पर्ने हुन्छ । डेङ्गुको रोकथाम गर्न सतर्कता अपनाउनुको विकल्प छैन । त्यसमा पनि सरकारी तवरबाटमात्र सचेतना फैलाएर हुँदैन । जलवायु परिवर्तनको असर के भने डेङ्गुवाहक प्राणी लामखुट्टेले पनि अचेल तराई मधेसबाट पहाड र हिमाली क्षेत्रमा पनि बसाइ सारेको छ । तसर्थ संक्रमणको डर कुनै खास ठाउँमा मात्रै नभई देशभरि रहेको छ ।

विभिन्न लामखुट्टेहरू मध्ये एडिस एजेन्टी र एडिस एल्बोपिक्टस प्रजातिले डेङ्गु संक्रमण गऱ्याउँछ । डेङ्गु लाग्नुपर्छ देखिने लक्षणहरू अचान्करी टाउको दुख्ने, चर्को ज्वरो आउने, सास फेर्न कठिन हुने, रक्तस्राव हुने, जिउ थाक्ने, गल्ले, रिंगटा लाग्ने र वान्ता हुने जस्तो हुन्छ । त्यसैले समयमै सचेत हुन आवश्यक छ । अन्यथा डेङ्गुले समाजमा वितन्डा मचाएरै छोड्छ ।

साप्ताहिक राशिफल

Table with 2 columns: राशि (Sign) and फल (Fate). Rows include: मेष (Aries), वृष (Taurus), मिथुन (Gemini), कर्कट (Cancer), सिंह (Leo), कन्या (Virgo), तुला (Libra), वृश्चिक (Scorpio), धनु (Sagittarius), मकर (Capricorn), कुम्भ (Aquarius), मीन (Pisces).

आरक्षणको अर्थ नातावाद र कृपावाद होइन

अमृता लम्साल
देशमा चलिरहेको वा भइरहेको कुनै सामाजिक आन्दोलनको उद्देश्य कोही पनि तत्तत् प्रदमा बस्न वा त्यस पदबाट प्राप्त हुने व्यक्तिगत फाइदाको लागि पक्कै होइन । ती आन्दोलनमा लाग्ने व्यक्तिहरूलाई आशा हुन्छ कि जब सम्बन्धित व्यक्तिहरू पदमा आसीन हुन्छन् तब ती व्यक्तिहरूले आफू पछिका पिढीका लागि पहिलेको भन्दा उनीहरूको नेतृत्व लिएको समयमा राम्रो अवस्था र स्थिति सृजना गर्नु ।
यो कुरा समाजको हरेक तह र तफामा लागू गरिनुपर्ने तर्क, यो कुरा लेखे, बोले र आशा गरे जस्तो सजिलो छैन । यो कुरा जनजाति, यौनिक अत्यसंबन्धक, आदिवासी, दलित, महिला सबै समूहमा लागू हुनुपर्छ भन्ने सामान्य व्यक्तिको सोच हो तर, त्यो भइराखेको देखिन्न ।
यहाँ, एउटै लेखमा सबै विषय र समूहको कुरा समेटेर खोज्नु भनेको हुँदैन । यो आकाश थाम्ने खोजे जस्तै हो त्यसैले, यहाँ केवल महिलाका कुरा मात्रै उठाउन चाहन्छु ।
नेपालमा महिला आन्दोलन धेरै अगाडि सुरु भएको हो, ती आन्दोलनहरू कहिले औपचारिक भएर अगाडि देखिए, कुनै बेला छरपस्ट भएर व्यक्ति व्यक्तिको विचारको रूपमा देखिए ।
सरकारले महिलाहरूको कुरा कहिल्यै पनि सजिलोसँग सुनेको देखिँदैन तर, अन्तर्राष्ट्रिय दबावकै कारण भए पनि तत्कालीन श्री ५ को सरकारले सन् १९९१ अखिल २२ देखि लैगिक न्यायको पञ्चम बनेको संयुक्त राष्ट्रसंघीय उपकरण, 'महिला उपर हुने सबै प्रकारका भेदभाव उन्मूलन गर्ने महासन्धि' (कन्भेन्सन अन्ड द इन्डोलेसिगन अफ अल फ्रमस अफ डिस्क्रिमिनेशन अग्नेष्ट वुमन (सीईडीएडब्लु) को पक्ष राष्ट्र बनेको छ ।
यसले नेपालको संविधान तथा ऐन कानूनहरू, उक्त सन्धिसँग बाधित नहुने हदसम्म खोजे गरेर अर्को कानून, नीति, नियमको व्यवस्था गरिनुपर्ने हो र थियो तर, त्यसो भइरहेको छैन भन्ने उदाहरण धेरै पाइन्छन्, तत्कालको उदाहरण हाल सलैको नागरिकता कानून हेरेर पुग्छ ।
लेख्दा र पढ्दा तीतो लाग्न तर, यदि नेपालले विश्व समुदायमा अनुहार देखाउन नपर्ने र त्यसबाट

आउन सक्ने समस्या सामना गर्न नपर्ने हो भने, दातृ संस्थालाई दुहुनो गाईको रूपमा उपयोग गर्न स्वार्थ नहुने हो भने, महिलालाई अगाडि बढाउन हाल भइरहेको कानून, नीति इत्यादि बन्ने थियो भन्ने कुरामा शकै लाग्छ ।
हुनत, नेपालमा महिलालाई प्राथमिकतामा राखेर नीति निर्माण गर्ने सोच छैटौँ पञ्चवर्षीय योजना (२०३७-२०४२) बाट मात्रै आएको हो; त्यो पनि त्यतिकै होइन । सन् १९७५ मा मेक्सिकोमा भएको महिला सम्मेलन, जसमा नेपालले पनि भाग लिएको थियो त्यसपछि, संयुक्त महासंघले उक्त वर्षलाई 'अन्तर्राष्ट्रिय नारी वर्ष' र सन् १९७६ देखि १९८५ सम्मलाई नारी दशकको रूपमा मनाउन आफ्ना सदस्य राष्ट्रहरूलाई आह्वान गर्‍यो ।
सदस्य राष्ट्र भएको नाताले नेपाललाई पनि आफ्नो देशमा महिला विकासका कार्यक्रमहरू चलाउन दबाव पर्‍यो । त्यसपछिका दिनहरूमा नेपाल मा महिलाहरूको आर्थिक, राजनैतिक, सामाजिक विकास मा विशेष पहलहरू सुरु भए ।
ती दिनहरूमा दातृ संस्थाहरूको के भूमिका थियो, त्यो अर्को खोजको विषय हुनसक्छ तर, त्योभन्दा धेरै अगाडि नै, महिला विकासको नाममा त होइन, सरकारकै नाममा विकास फन्ड आउन सुरु गरि सकेको उदाहरण सन् १९६५ मा नेपालमा विदेशी सहायता र राजनीति विषयमा अक्सफोर्ड युनिभर्सिटी प्रेसले प्रकाशित गरेको एउटा लेखमा रहेछ ।
युगेन ब्रेमर मिहेली नामक व्यक्तिले लेखेको उक्त लेख (जसलाई 'हिमाल साउथएशिया' ले सन् २००७/०३ तिर आफ्नो प्रकाशनमा पुऱ्याः प्रकाशन गरेको छ)मा भनिएको छ- 'यो छलफलकै विषय हो, नेपालले सहायता पचाउँछ कि, सहायता ले नेपाललाई पचाउँछ ।
नेपालमा सहायताको वारेमा गहिरिएर गर्नुपर्ने अनुसन्धान लाई बास्ते गरिएको छैन ।'
औलामा गनिने महिलालाई पनि राजनीतिक दलमा हालीमुहाली गर्ने पुरुषहरूको

'नातेदार' भएको कारणले मात्रै अगाडि ल्याइन्छ । यहाँ बुझ्न नसकिने कुरो के हो भने, त्यस्ता हकहितका कुरा समाजका प्रभावशाली वर्गहरूकै लागि अगाडि सारिएको हो त ?
उक्त उदाहरण प्रस्तुत गर्नुको कारण, नेपालको महिला विकासमा सरकारले, जनताको करबाट उठाएको पैसा भन्दा बढी पैसा, विदेश र विदेशी संस्थाबाट ल्याएर खर्च गरेको छ । त्यसरी ल्याइएको पैसाको कति प्रतिशत विकासमा खर्च गरिए वा कति व्यक्तिको पक्षमा गए, त्यसको बहस छुट्टै होला ।
नेपालमा पञ्चायतकालदेखि नै महिला विकासको अवधारणा सुरु भए पनि त्यसलाई जोडतोड साथ प्रचारप्रसार गरिएको १० को दशकपछि नै हो । अफ प्रष्ट भन्नुपर्दा सन् १९९५ को चौथो विश्व महिला सम्मेलनपछि त जनतातै महिला विकास, महिला हकहित र चेतना जगाउने नारा खुवै सुनिन्छन् ।
यसै क्रममा उठ्यो, आरक्षण या सकारात्मक विभेदको कुरा; यो पनि विदेशवाटै सिकेको भन्दा फरक नपर्ला ।
सकारात्मक विभेद भन्ने वा आरक्षण या कोटा सिस्टम जे भने पनि विभेदमा परेको या पिछडिएको वर्गलाई अगाडि ल्याउनको लागि तयार गरिएको विशेष कानून या नीतिको पहिलो सूत्रपात, संयुक्त राज्य अमेरिकामा सन् १९६१ मार्च ६ तारिखको दिन, तत्कालीन राष्ट्रपति जोन एफ केनेडीको पालामा 'एक्ज्युकेटिभ अर्डर नम्बर १०९२५' बाट सुरु भएको देखिन्छ ।
उक्त एक्ज्युकेटिभ अर्डरले कामदारहरूलाई उनीहरूको जाति, रङ, जन्मिएको देशका आधार आदिमा फरक नगरी बराबरीको व्यवहार गर्नुपर्नेछ भनिएको थियो । तत्पश्चात्, त्यसैलाई निरन्तरता दिँदै, सन् १९६५ मा अमेरिकाका तत्कालीन राष्ट्रपति लिन्डेन बि जोन्सनले 'एक्ज्युकेटिभ अर्डर ११२४६' जारी गरे ।
त्यसभन्दा अगाडि नै, सन् १९६४ मा 'द सिभिल राइट्स एक्ट अफ १९६४' आइसकेको थियो; जुन एक्टले जाति, धर्म, लिंग र राष्ट्रियताको आधारमा विभेद गर्न नपाइने, बराबरको

व्यवहार हुनुपर्ने कुरालाई कानूनी दायरामा ल्याइसकेको थियो । यसै कानूनहरूबाट पिछडिएका र सीमान्तकृत वर्गलाई विशेष व्यवस्था गरेर भए पनि अगाडि ल्याउने सोच अगाडि बढ्दै गयो ।
नेपालले पनि महिला उपर हुने सबै प्रकारका भेदभाव उन्मूलन गर्ने महासन्धिको पक्ष राष्ट्र बनेपछि, थुप्रै विभेदकारी कानून उन्मूलन गर्दै गएको देखिन्छ- सिवाय, नागरिकता ।
नेपालको सरकारले सकारात्मक विभेदकै नीति पालना गरेर २०१८ देखि महिलाको पारि श्रमिक आयमा १० प्रतिशत छुट दिन थाल्यो त्यो छुट दिने ऐनअनुसूचना महिला, दलित, अपाङ्गता भएकोमध्ये कम्तीमा ३३ प्रतिशतलाई समावेश गरी १०० बन्दा बढी नेपाली नागरिकलाई वर्षभरि पत्यक्ष रोजगार दिने उद्योगलाई सो वर्षमा लाने क्रममा २० प्रतिशत छुट दिने व्यवस्था ।
आर्थिक ऐन, २०७३ ले महिलाको नाममा स्थायित्व प्राप्त हुने गरी पारित हुने लिखित रजिष्ट्रेशन दस्त्रमा २५ प्रतिशत छुट हुने व्यवस्था छ ।
शिक्षा ऐन, २०२८ अनुसार सामुदायिक विद्यालयहरूमा छात्रालाई निःशुल्क शिक्षा प्रदान गर्ने एवं संस्थागत विद्यालयहरूमा महिला विद्यार्थी समेतका लागि १० प्रतिशत नघट्ने गरी छात्रवृत्तिको व्यवस्था छ । यस्ता थुप्रै ऐन कानून बन्दैका र बन्दै पनि छन् तर, यो लक्षित समूहसम्म पुगेको छ त ? त्यस्तो पटककै लाइला यो, बोल्न सक्ने र पहुँच भएका वर्गहरूमै सीमित भइरह्यो ।
स्मरणीय छ, 'महिला विकास'को प्रसंग उठाउँदा, 'राजनीतिमा महिला' पनि एक महत्वपूर्ण विषय हो । त्यो बाहेक सबै क्षेत्रमा ३३ प्रतिशत महिला सहभागिता हुनुपर्ने भन्ने नाराले त गाउँ-बस्ती सबैतिर घन्काएको भान हुन्थ्यो ।
राज्य भनेको सम्भ्रान्त वर्ग, पुरुष वर्चस्व मात्रै होइन सम्पूर्ण लिङ्ग, जातजाति, भूगोल, वर्ग सम्प्रदाय हो । असमान शक्ति सन्तुलनले पिछडिएको वर्गलाई मात्रै नभएर राज्यको विकास क्रमलाई पनि नकारात्मक प्रभाव पर्ने हुँदा राज्यलाई समावेशी बनाउनको निमित्त भूईँको बाँकी ५ पेजमा...

केही महत्व पूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू
ढुमकल, अरुपताल, प्रहरी
बिराटनगर बारुणगाव ४२००००
इलहरौं बारुणगाव ५८०१०१
धरान बारुणगाव ५२०१५५
इलहरौं बारुणगाव ५६०१०१
ढुमकल बारुणगाव ०२३-५८०१०१
मझपुर बारुणगाव ०२३-५२०१०१
एतुबलेस सेवा
जिविजि मोरल ५३६३५३
नेरौंसा रंगेली ५८००४८
बिराटनगर उपतला ५२२२३६
कोशी अ.अ.इ.म.र.स.सी ५२४२३४
रंगेली अरुपताल ५८००४८
आँखा अरुपताल ५२३१०६
सुरक्षा अरुपताल प्रा.वि.
०२३-५३६५४१, ५२२८०७
एतुबलेस ५८०२७५३७१७,
५८०२७५३७०६

विजेता दश भिडियो हडकडमा प्रदर्शन

विराटनगर । 'मेरो गाउँ मेरो ठाउँ भिडियो च्यालेञ्ज २०२३' मा विजेता दश भिडियो हडकडमा प्रदर्शन भएको छ । विजेता भिडियोहरू आइतवार साँझ हडकडस्थित हेनरी जि लियोड हल, याद मा तेईमा प्रदर्शन गरिएको हो ।

नेपालको सांस्कृतिक विविधतालाई वाहिर देखाउन सकेनौं भने हाम्रो भाषा संस्कृति नेपाल बाहिर कतै पनि जान सक्दैन । नेपालमा त्यस्ता धेरै सुन्दर पर्यटकीय स्थलहरू छन् जसलाई यस भिडियो च्यालेञ्जले प्रवर्द्धन गरिरहेको छ ।

प्रचुर पर्यटकीय सम्भावना भएर पनि ओम्फेलमा परेका पर्यटकीय थलोहरू विश्वमौख प्रवर्द्धन गर्ने उद्देश्यले 'नेपाल टुरिज्म फिल्म फेस्टिभल' आयोजना गरिएको आयोजक वि विविल राइज फाउन्डेसनका अध्यक्ष तुलसी कुमार गुरुङले बताए ।

'नेपालको सांस्कृतिक विविधतालाई वाहिर देखाउन सकेनौं भने हाम्रो भाषा संस्कृति नेपाल बाहिर कतै पनि जान सक्दैन । नेपालमा त्यस्ता धेरै सुन्दर पर्यटकीय स्थलहरू

छन् जसलाई यस भिडियो च्यालेञ्जले प्रवर्द्धन गरिरहेको छ ।' अध्यक्ष गुरुङले भने । '२०१९ को भिडियो च्यालेञ्जबाट लमजुङको राइनस र तनहुँको मनाङ कोट धेरै नै चर्चामा आएको समेत उनले बताए । उनले यस फिल्म फेस्टिभलले नेपालको कुना कन्दरामा रहेका पर्यटकीय महत्वका नवीन थलोहरू एवं कला संस्कृतिलाई विश्वभर उजागर गर्न सघाउनेमा जोड दिए ।

हामी प्रवासमा जन्मेर हुर्किएका छौं, कतिपयले हडकडलाई कर्मथलो बनाएर यहाँ बस्दै आएका छौं । यस वृत्त चित्रबाट हामी नपुगेका र नदेखेका ठाउँहरूको बारेमा पनि जान्ने र बुझ्ने मौका पाएका छौं ।

त्यस्तै, हडकडस्थित नेपाली महावाणिज्य दूतावासका महावाणिज्यदूत उदय बहादुर राना मगरले 'हामी उठ्ने छौं' भन्ने नाराका साथ फाउन्डेसनले सिंगो नेपाललाई देश विदेशमा पुर्याएकोमा

आयोजकलाई धन्यवाद व्यक्त गरे । 'हामी प्रवासमा जन्मेर हुर्किएका छौं, कतिपयले हडकडलाई कर्मथलो बनाएर यहाँ बस्दै आएका छौं । यस वृत्त चित्रबाट हामी नपुगेका र नदेखेका ठाउँहरूको बारेमा पनि जान्ने र बुझ्ने मौका पाएका छौं ।' उनले भने, 'आगामी दिनमा नेपालको प्राकृतिक तथा सांस्कृतिक सौन्दर्यलाई देश विदेशमा प्रचार गर्ने काममा यहाँहरूको संस्था लागिबस्नुहुनेछ भन्ने अपेक्षा गरेको छु ।' कार्य क्रमको सञ्चालन फाउन्डेसनका इभेन्ट म्यानेजर प्रभात रिमालले गरेका थिए ।

'मेरो गाउँ, मेरो ठाउँ' भिडियो च्यालेञ्ज २०२३ मा वेस्ट भिडियो अफ द इयरको उपाधि जितेको टिम डुलुवाको 'दि नर्थन वाल', 'जजेज च्चोइस अवाइ' जितेको आर्यन कुँवरको 'मयूरी चाल', टिम डुलुवाकै 'मेरो गाउँ तकसेरा' - 'मोष्ट एर्नजेटिक भिडियो मेकर', 'फ्युचर स्टार अफ दि इयर' - आदर्श पाण्डे, 'मोष्ट पोटेन्सियल डेस्टिनेसन' - सन्देशपुर

गाउँपालिका, 'वेस्ट एडिटर' - आकाश धिमाल, 'वेस्ट स्क्रिप्ट-भ्वाइस ओभर' - रुमन थापा, 'वेस्ट स्टोरी कन्सेप्ट डिरेक्सन' - सुरेश कुमार मुखिया, 'बुनम भिडियो मेकर अफ दि इयर' - गरिमा भण्डारी र 'वेस्ट सिनेमाटोग्राफर' - सन्तोष मालेकाका दश विधाका भिडियो प्रदर्शन गरिएको थियो ।

फेस्टिभलमा हडकड नेपाली महासंघ, एनआरएनए हडकड, मितेरी सेवा समिति पोखरा हडकड, नेपाली क्लब हडकड, ओम नमो बुद्ध आमा समूह, कोनै घोचाने गुरुङ समाज, नान्दा समाज हडकड, राइज भिडियो नेटवर्क र नेपाल पर्यटन बोर्डको सहकार्य रहेको थियो । भिडियो पाठनरमा एचके नेपाल डट कम, एनएचडीडी स्टुडियो, एच के ट्युब नेपाल अनलाइन र मेरो लाइफस्टाइल थिए ।

'नेपाल टुरिज्म फिल्म फेस्टिभल' हडकडपछि संसारका विभिन्न मुलुकहरू आयोजना गरिने आयोजक वि विविल राइज फाउन्डेसनले जनाएको छ ।

समाजिक सञ्जालमा भिडियो राख्ने तीन पक्राउ

विराटनगर । महिलाहरू माथि कुटपिट गरी समाजिक सञ्जालमा भिडियो राख्ने तीन जना पक्राउ परेका छन् ।

घटनाको विवरण अनुसार २९ गते जिल्ला सुनसरी बराहक्षेत्र नगरपालिका वडा नं. ९ (टोल राजाबास) स्थित चिहान डाँडाको कोशी फिनारमा जिल्ला सुनसरी बराहक्षेत्र न.पा. वडा नं. ९ (राजाबास टोल) बस्ने वर्ष १९ की मनिषा राई सहित तीनजनाले बेइज्जती गरेको भन्ने आरोप लगाई पीडितहरूलाई भुक्त्याएर वारदात स्थान जिल्ला सुनसरी बराहक्षेत्र न.पा. वडा नं. ९ (टोल राजाबास) स्थित कोशी फिनारमा बोलाई पाँच जनाले ती नैजनालाई पालेपालो कुटपिट गरी भिडियोसमेत बनाई सामाजिक सञ्जालमा उक्त भिडियो राखेकोमा पिडितहरूले आरोप सहित असार ३१ गते इलाका

प्रहरी कार्यालयमा महेन्द्रनगरमा जाहेरी जाहेरी दर्ता गराएपछि पक्राउ गरको थियो ।

उक्त जाहेरी दरखास्तको आधारमा पाँच जना अभियुक्तहरू मध्येका जिल्ला सुनसरी बराहक्षेत्र न.पा. वडा नं. १० प्रकाशपुर (भुजेलटोल) बस्ने वर्ष १९ की प्रिति लिम्जुलाई पक्राउ गरी अभद्र व्यवहार मुद्दा दर्ता गराई म्याद थप गरिएको थियो ।

सोही घटनामा संलग्न प्रतीवादीहरू भागि लुकिछिपी बसिरहेको अवस्थामा जिल्ला सुनसरी बराहक्षेत्र न.पा. वडा नं. ८ (टोल सैनिकटोल) बस्ने वर्ष १८ की दुर्गा राई र वर्ष २२ की विनिता उराँउलाई इपक्रा महेन्द्रनगरबाट खटिएको प्रहरी निरीक्षक राजेश दत्तको कमाण्डको विशेष प्रहरी टोलीले सुनसरीको ईटहरी बजारबाट मंगलवार पक्राउ गरिएको थियो ।

पक्राउ परेकाहरू उपर थप अनुसन्धान भई रहेको छ भने फरार रहेका थप २ जना अभियुक्तहरूको खोजी कार्य भईरहेको प्रहरी प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ ।

तीन जिल्लाबाट ५ पक्राउ

विराटनगर । मोरङ, भापा र ईलाम जिल्लाका विभिन्न स्थानहरूबाट अर्बौ लागुऔषध सहित ५ जनालाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ ।

ईलामका प्रहरी कार्यालय पथरीबाट खटिएको प्रहरी टोलीले सोमवार मोरङको पथरीशान्चर नगरपालिका -४ का ३९ वर्षीय धन बहादुर थापालाई निजकै घरमा लुकाई छिपाई राखेको अवस्थामा प्रतिबन्धित औषधी टुमाडोल ६ सय २९, स्यास्पेन ६ सय ६५ पिस सहित नियन्त्रणमा लिएको थियो ।

त्यसैगरी भापाको मेचीनगर नगरपालिका- ६ स्थितबाट प्रदेश ०२-०२२ प ८७२७ नम्बरको मोटर साईकलमा भारतबाट

नेपाल तर्फ आउदै गरेका स्थानीय २९ वर्षीय अशोक डुम्जन तामाङलाई शंकास्पद अवस्थामा फेला पारी चेकजाँच गर्दा मोटरसाईकलको हेल्मेट भित्र लुकाईछिपाई ल्याउदै गएको अवस्थामा ८ मितिग्राम बाउनसुगर फेला पारी प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएको थियो ।

ईलामको सुर्जोदय नगरपालिका- ६ कन्याम स्थित फाफाबाट ईलाम तर्फ जाँदै गरेको वा २१ च ७९७ नम्बरको कारमा लुकाई छिपाई लाई गरेको बाउनसुगर सहित स्थानीय २४ वर्षीय समिर तामाङलाई प्रहरीले पक्राउ गरेको थियो ।

पक्राउ परेका पाँच जना उपर सन्धानित कार्यालयबाट थप अनुसन्धान भई रहेको प्रहरीले जनाएको छ ।

नागरिकता किर्ते मुद्दाका ढुईजना प्रतिवादी जेल चलान

विराटनगर । भुटो विवरण पेश गरी किर्ते नागरिकता बनाई दिने दुई जनालाई मोरङ जिल्ला अदालतले पुर्षको लागि थुनामा पठाएको छ ।

घटनाको विवरण अनुसार जिल्ला प्रशासन कार्यालय मोरङबाट जिल्ला मोरङ बेलवारी नगरपालिका वडा नं.- ११ बस्ने भनि स्थायी ठेगाना जिल्ला ताप्लेजुङ मैवाखोला गाउँपालिका वडा नं.-४ घर भई हाल जिल्ला मोरङ लेटाङ नगरपालिका वडा नं.-७ बस्ने वर्ष ६१ को सुर्यहाङ लिम्जु र जिल्ला सुनसरी धरान उपमहानगरपालिका वडा नं.- ११ बस्ने वर्ष ६० को सुर्य बहादुर लिम्जुको योजनामा नागरिकता बनाएको थियो ।

प्रतिवादीहरूको योजना अनुसार सुर्यहाङ लिम्जुबाबु भई जिल्ला कास्की पोखरा महानगरपालिका वडा नं.-१० स्थायी घर भएका रविन गुरुङ, जिल्ला कास्की पोखरा महानगरपालिका वडा नं.-१२ बस्ने वर्ष १९ को प्रशान्त मगर र जिल्ला कास्की पोखरा महानगरपालिका वडा नं.-१६ बस्ने वर्ष २९ को गणेश गुरुङको भुटो विवरण पेश गरी क्रमशः सुरज लिम्जु, साजन लिम्जु र सविन लिम्जुको नाममा भुटो नागरिकता बनाएको थियो ।

भुटो किर्ते नागरिकता मुद्दाको कसूरमा सुर्यहाङ लिम्जु र सुर्य बहादुर फ्याङ्ग लिम्जुलाई पक्राउ गरी अनुसन्धान पश्चात सम्मानित मोरङ जिल्ला अदालतमा पेश गरिएको थियो । सोही आदेशले दुवै जनालाई श्रावण १ गते पुर्षको लागि कारागार चलान गरिएको थियो ।

भर्ना खुल्यो !

डिप्लोमा इन इन्जिनियरिङ (३ वर्ष)
(SEE उत्तिर्ण गरी न्यूनतम 1.6 GPA भएका विद्यार्थीहरूका लागि)

डिप्लोमा इन सिभिल इन्जिनियरिङ

डिप्लोमा इन कम्प्युटर इन्जिनियरिङ

डिप्लोमा इन इलेक्ट्रीकल एण्ड इलेक्ट्रोनिक्स

स्वास्थ्य प्राविधिक विषयहरू (३ वर्ष) :
(SEE उत्तिर्ण गरी न्यूनतम 2.0 GPA भएका विद्यार्थीहरूका लागि)

सामान्य चिकित्सा (H.A.)

मेडिकल ल्याब टेक्नोलोजी (CMLT)

फारम भर्ने मिति : २०८० श्रावण १२ गते सम्म
प्रवेश परीक्षा मिति : २०८० श्रावण २४ गते

गोल्डेन पार्क कलेज, विराटनगर ३, बरगाछी
०२१-४६४३४४, ९८४२०५०४९६, ९८५२०२४६९६
Email : gpcbiratnagar@gmail.com

सुन तस्करीमा गृह र अर्थ मन्त्रालयको मिलोमतो

विराटनगर । प्रतिनिधि सभा सदस्य डा. सुनिल शर्मांले १५४ किलो सुन तस्करी घटनामा गृह र अर्थ मन्त्रालयको संलग्नता देखिएको आरोप लगाएका छन् ।

प्रहरीको उच्च सुरक्षा चेकजाँच हुने ठाउँ एयरपोर्टबाट ठूलो परिमाणमा सुन भित्रिनुले घटनामा गृह मन्त्रालयको संलग्नता देखिएको उनको ठ्यागै छ ।

गृह र अर्थ मन्त्रालयका उच्च पदस्थ व्यक्तिहरूबीच भागबन्डामा कुरा नमिल्दा सुन समातिएको हुनसक्ने उनको बुझाई छ । डीआईजीको नेतृत्वमा विशेष सुरक्षा चेकजाँच हुने ठाउँ एयरपोर्ट कटेर सुन भित्रिनु र एयरपोर्टको गेट कटेर गह्रसक्रेमछि अर्थ मन्त्रालय मातहतको राजश्व विभागले पक्राउ गर्नुले

प्रतिनिधि सभा सदस्य डा. सुनिल शर्मां

घटनामा गृहको संलग्नता पुष्टि गर्ने सांसद शर्मां बताउँछन् ।

'विदेशमा भएको छोरालाई गाउँबाट आमांले एक बडा धुले अचार पठाउँदा पुलिसले थाहा पाउँछ, विदेशबाट आउँदा ल्याएको एउटा मोबाइल समातेर हल्ला पिटिन्छ, सिक्री थुतिन्छ, त्यस्तो

कडा चेकजाँच हुने एयरपोर्टमा बिन्टलका बिन्टल सुन कसरी पस्छ र कसरी यहाँ एयरपोर्टको गेटबाट बाहिर जान सक्छ?', काठमाडौंमा विहीवार सञ्चार कर्मीलाई प्रतिक्रिया दिदै सांसद शर्मांले भने, 'गृह मन्त्रालय मातहतको प्रहरीले नसमातेर

एयरपोर्टबाट सुन बाहिरिनुले यसमा गृह सामेल थियो भन्ने प्रमाणित भयो, गृह र अर्थबीचको भागबन्डामा कुरा नमिल्दा पक्राउ परेको जस्तो देखिन्छ । यसमा संलग्न मुख्य नाथिके सावैजानिक गरिनुपर्छ, अब हामी त्यसै छोड्नेवाला छैनौं ।'

ठूलो पदमा भएका व्यक्ति वा ठाू राजनीतिकर्मीके संलग्नतामा सुन तस्करी भएको सांसद शर्मांको आशंका छ । मोरङको क्षेत्र नं. २ मा नेपाली कांग्रेसबाट निर्वाचित भएका सांसद शर्मांले हाम्रो गठबन्धनको गृहमन्त्री, मेरो पार्टीको अर्थमन्त्री भनेर अब नछोडिने प्रष्ट पारे । अब बस्ने सांसद बैठकमा यसलाई जोडदार रूपमा प्रस्तुत गर्ने उनले जानकारी पनि दिए ।

मोटरसाईकल चोरीमा संलग्न ठुईजना पक्राउ

विराटनगर । मोटर साईकल चोरी गरेको आरोपमा दुई जनालाई प्रहरीले पक्राउ गरेका छन् ।

घटनाको विवरण अनुसार श्रावण ३ गते बुधवार जिल्ला मोरङ विराटनगर महानगरपालिका वडा नं.-२ स्थित राधाकृष्ण मन्दिर अगाडीबाट पाकिंड गरी राखेको जिल्ला मोरङ धनपालथान गाउँपालिका वडा नं.-२ बस्ने प्रकाश मण्डलको को २० प ५२३६ नम्बरको सुपर स्फ्लेण्डर मोटरसाईकल चोरी भएको थियो । उक्त मोटर साईकल चोरीको आरोपमा जिल्ला सुनसरी ईटहरी उपमहानगरपालिका वडा नं. १३

खनार बस्ने वर्ष २५ को मो कमरुद्दिन र जिल्ला सुनसरी ईटहरी उपमहानगरपालिका वडा नं.-१४ खनार बस्ने वर्ष २२ को मो. सम्भेरलाई जिल्ला प्रहरी कार्यालय मोरङबाट खटिएको प्रहरी टोलीले विहीवार चोरीको मोटरसाईकल सहित नियन्त्रणमा लिएको थियो ।

नियन्त्रणमा लिएका दुवैजनालाई चोरी कसूरमा सम्मानित मोरङ जिल्ला अदालतबाट दिन ७ (सात) म्याद थप गरी थप अनुसन्धान कार्य भई रहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय मोरङले जनाएको छ ।

बरिष्ठ मुटु रोग विशेषज्ञ सायमीको सेवा शुरु

विराटनगर । बरिष्ठ मुटुरोग विशेषज्ञ प्रा.डा. अरुण सायमीले आजबाट काठमाडौंको सिनामंगलस्थित काठमाडौं मेडिकल कलेजमा उपचार सेवा शुरु गरेका छन् ।

चार दशक अघिदेखि मुटुरोगीको उपचारमा सक्रिय प्रसिद्ध डा. सायमी केएमसीमा आवद्ध भएर उपचार सेवा शुरु गरेका हुन् । उपचार सेवालाई थप स्तरीय बनाउँदै लगेको केएमसीले डा. सायमीलाई भिन्याण्टर मुटुरोग विभागको सेवालार्इ थप मजबुत बनाएको केएमसीका अध्यक्ष सोडना शर्मांले जानकारी दिइन् । शहीद गंगालाल स्वयं केन्द्रका संस्थापक अध्यक्षसमेत रहेका सायमीले २१ वर्ष प्रधानमन्त्रीको निजी चिकित्सकको रूपमा काम गरेका थिए । डा. सायमीको प्रवेशसंगै केएमसीको मुटु विभागमा विशेषज्ञ डाक्टरहरूको

थप मजबुत टिम बनेको अस्पतालका जेनेरल मेनेजर नारायण दाहाल बताउँछन् । केएमसीको मुटु विभागमा प्रा.डा. सञ्जय श्रेष्ठ, डा. आर्षित्य महासेठ लगायत विशेषज्ञ डाक्टरहरू पनि कार्यरत छन् । बरिष्ठ मुटुरोग विशेषज्ञ प्रा.डा. राजेश नेपाल र डा. सहदेव हुमानाले पनि सेवा दिने गरेका छन् । डा. सुनिल शर्मांको प्रवेशसँगै स्तरीय सेवा सुविधा विस्तारलाई तीव्रता दिएको केएमसीले अहिले पनि त्यसलाई जारी राखेको छ । मुटु विभागको सेवामा पनि निकै सुधार गरिएको छ । केएमसीले करिब छ महिना अघिबाट अत्याधुनिक 'बाइप्लेन क्याथलयाव' पनि सञ्चालन गरेको छ । न्युरो, कार्डियो र भास्कुलर सर्जरी गर्न मिल्ने प्रविधिसहितको सो क्याथलयाव नेपालमै पहिलो पटक सञ्चालन गरिएको हो ।

प्रहरी निरीक्षक र प्रहरी जवान सर्वोत्कृष्ट घोषित

विराटनगर । कोशी प्रदेश प्रहरी कार्यालय विराटनगरले प्रहरी निरीक्षक बुद्धिराम चौलागाईं र प्रहरी जवान आयुष राईलाई असार महिनाको सर्वोत्कृष्ट प्रहरी घोषणा गरी पुरस्कृत गरेको छ ।

विभागीय मूल्य-मान्यता, आदेश-निर्देशनको पालना गरी व्यवसायिक, लगनशील र कर्तव्यनिष्ठ तवरले उच्च मनोबल र साहसका साथ आफ्नो कर्तव्य निर्वाह गरी अपराध अनुसन्धानको क्षेत्रमा विशेष योगदान पुऱ्याउनुको साथै असार महिनामा विभिन्न मुद्दाका फार प्रतवाहीहरू पक्राउ गरी कानुनी कारवाहीको दायरामा ल्याएको भन्दाै सो घोषणा गरेको हो ।

असार ६ गते जिल्ला सुनसरी दुहवी नगरपालिका-५ स्थितमा विशेष सूचनाको आधारमा भारतीय नागरिकहरू दिपेश यादव

प्रहरी निरीक्षक बुद्धिराम चौलागाईं र प्रहरी जवान आयुष राई

र अभिषेक यादवलाई ९ के.जी. गाँजा सहित पक्राउ गरेको थियो । त्यसैगरी प्रहरी हिरासतमा मानव मस्तिष्क सहितको पुस्तकालयको स्थापना गर्नुका साथै विभिन्न समयमा भन्सार छलि ल्याएको अवैध सामानहरू भन्सार कार्यालयमा बुझाउनुका साथै असार ४ गते जिल्ला खोटाङ रावा बेसी गाउँपालिका वडा नं. ४ स्थित रावा खोलामा आएको

वर्षांतको बाढीमा रावा खोलाको बीचमा फसेका २ जना वर्ष २७ को युवराज रोका र वर्ष १६ को मदन मगरलाई आफ्नो ज्यान समेत जोखिममा राखी उद्धार गरी विभिन्न समयमा बाढी पहिरोको कारण रोकिएका सवारी साधनहरूलाई स्थानीय निकायहरूसँग सहकार्य गरी सवारी साधन खुलाएको र आम नागरिकमा प्रहरीको छवि उच्च

राख्दै वृद्धी रीहित तवरबाट कर्तव्यपथमा तल्लीन रही आफुलाई दिईएको जिम्मेवारी तथा वाथित्य उच्च मनोबलका साथ निर्वाह गरी उत्कृष्ट तथा प्रशंसनीय कार्य गरेको थियो ।

उक्त कार्यहरू गरेका इलाका प्रहरी कार्यालय दुहवी, सुनसरीमा कार्यरत प्रहरी निरीक्षक बुद्धिराम चौलागाईं र प्रहरी चौकी हरमटार, खोटाङमा कार्यरत प्रहरी जवान आयुष राईलाई उनीहरूले सम्पादन गरेको उत्कृष्ट कार्यको उच्च मूल्याङ्कन गर्दै २०८० साल असार "महिनाको सर्वोत्कृष्ट प्रहरी" घोषणा गरी पुरस्कृत गरिएका छन् ।

कोशी प्रदेश प्रहरी कार्यालय विराटनगरले प्रत्येक महिना प्रदेश भरिबाट उत्कृष्ट कार्य गर्ने प्रहरी कर्मचारीहरूको छनौट गरी पुरस्कृत गर्दै आईरहेको छ ।

भर्ना खुल्यो !! भर्ना खुल्यो !! भर्ना खुल्यो !!

SEE उतिर्ण गरी राम्रो ईन्स्टिच्युटको खोजी मा रहेका विद्यार्थीहरूका लागि

PCL NURSING

मा भर्ना खुल्यो

फारम भर्ने मिति : २०८०-०३-२९ देखि २०८०-०४-१२
प्रवेश परीक मिति : २०८०-०४-२४

लाईफ गार्ड हस्पिटल प्रा. लि.
(लाईफ गार्ड नर्सिङ कलेज)
बिराटनगर, बरगाछि-०५

सम्पर्क : ०२१-५९०८८५, ९७४५४७९५२३, ९८५२७७३१७७

सार्वजनिक ठाउँमा सुर्ती जन्म पढार्थ खाइ एक हजार जरिवाना

विराटनगर । विराटनगर महानगरपालिका क्षेत्र भित्र अक सुर्तीजन्म वस्तु रजनीगन्धा, गुट्टका, जर्दा पान जस्ता वस्तु सावैजानिक सडकमा खानेहरूलाई एक हजार रूपैया जरिवाना लिइने भएको छ ।

महानगरपालिकाले यो ऐन कार्यान्वयनका लागि कार्यविधि निर्माण गरेको छ । वनेको कार्यविधिमा ड्राफ्टलाई अन्तिम रूप दिने काम भईरहेको छ । महानगरपालिकाका मेयर नागेश कोइरालाले नगर क्षेत्र भित्र यो विक्री वितरण र प्रयोग पूर्ण रूपमा नियन्त्रण गरिने दावी गरेका छन् । उनले कार्यविधिमा निर्माण भएकोले अब सावैजानिक सडकमा

सुर्तीजन्म पदार्थको सेवन गर्नेहरूलाई समेत एक हजार जरिवाना भराइने छ । यसैगरी कुनैपनि पसलबाट प्याकेटमा भएको रजनीगन्धा, गुट्टका जस्ता वस्तु विक्री गरेको पाइएमा ५० हजार रूपैया जरिवाना भराउने तयारी गरिएको छ । महानगरपालिकाका नगर प्रहरी प्रमुख राजन पौडेलले कार्यविधि कार्यान्वयनमा आए लगत्तै विराटनगरका सबै पसलमा जुनसुकै बेला नियमन गरिने छ । यदि सुर्तीजन्म वस्तु फेला परेमा जफत गर्नुका साथै जरिवाना समेत भराइने छ ।

कर तिर्ने, राजश्व बढाओ
कर तिर्ने कानुनी अधिकार मात्र भएर सम्मान पाउने अवसर पनि हो । त्यसैले कर तिरी देशको राजश्व बढाओ ।
स्वाधी सेवा मन्त्र लिम्बुहोस दुष्कर भएर व्यवसाय सञ्चालन गर्नुहोस् ।
सेवा सक्ती हिसाबमा भर, हनुमाने नतिरी कर कर्तव्य ठानेर कर तिरी अब नेपाल निर्माणमा सहभागी बन् । सामान किनी गतिलो छाडेर बिल मानी अधिकार ठानेर ।
अन्तरिक राजश्व कार्यालय विराटनगर

आरक्षणको...

तष्कालाई राज्यका विभिन्न निकायमा विशेष सहूलियत सहित सामेल गर्न आरक्षणहरूको व्यवस्था गर्नु पर्छ।

यस्तो लार्दश्यां, नेपाली महिलाहरू अधिकारको कुरामा धेरै शक्तिशाली भइसकेको यसका लागि विदेशबाट सहयोगको खोलो बगेको छ। तर, साँच्चै भन्नुपर्दा के-कति प्रगति भएको छ त? भएकै छैन भन्ने तर्क पनि यो पंक्तिकारको होइन। तर, जसरी हुनुपर्थ्यो त्यसरी पक्कै हुनसकेको छैन।

कारण, पहिलो त सरकारको तर्फबाट जे-जाति नीति-नियम बनाइन्छ, त्यो साँच्चै लागू गर्नभन्दा पनि देशले हरेक चार वर्षमा जेनेभास्थित इन्टरन राइट काउन्सिल (संयुक्त राष्ट्रसंघीय मानव अधिकार परिषद्) मा आफ्नो देशको मानवअधिकारको स्थितिबारे प्रतिवेदन बुझाउँदा आफ्नो देशको अवस्था नराप्ती नदेखाइयो भनेर मात्रै गरेको हो कि? जस्तो पनि लाग्दछ।

दोस्रो, नेपालको महिला विकासको सबैभन्दा ठूलो कमजोरी भनी वा दातृ संस्थाहरूको चातुर्य, उनीहरू आफूलाई सफल देखाउन केवल निश्चित व्यक्तिहरूको समूहलाई मात्रै आर्थिक रूपले पक्षपोषण गरिरहेछन्। यो कुरा रात-दिन देखेहरूको आँखामा त सामान्य नै लाग्दछ। कुनै संघ-संस्थासँग संलग्न नभइकन केलाउने हो भने दातृ संस्थाहरूले तिनै औलामा गनिने व्यक्तिवाहेक अरुलाई कता र कसरी अगाडि बढाएका छन् त?

आज पनि तिनै व्यक्तिहरू अग्रपंक्तिमा आउँछन्, जो करिब दुई दशकभन्दा अगाडिदेखि यो संस्था वा त्यो संस्थाका हालीमुहाली गरिबहरूका छन्। त्यसैले पनि जब राजनीतिक वा अन्य गतिविधिमा महिलालाई अगाडि ल्याउने कुरो आयो कि त 'महिला नै पाइँदैन' भनिन्छ।

ती औलामा गनिने महिलालाई पनि राजनीतिक दलमा हालीमुहाली गर्ने पुरुषहरूको 'नातेदार' भएको कारणले मात्रै अगाडि ल्याइन्छ। यहाँ बुझ्न नसकिने कुरो के हो भने, त्यस्ता हकहितका कुरा समाजका प्रभावशाली वर्गहरूकै लागि अगाडि सारिएका हो त?

तेस्रो कुरा, महिला आन्दोलनले उठाएका कुनै विषय पनि दिगो लक्ष्यका साथ अगाडि बढेको देखिँदैन। उदाहरणका लागि अन्तर्राष्ट्रिय नायका साथ कुनै मुद्दा उठाइन्छ, त्यसका लागि फन्ड आउनेले सो मुद्दा अगाडि बढ्छ। फेरि अन्तर्राष्ट्रियस्तरमै नारा फेरिन्छ र जब फन्ड आउँदैन, त्यो विषय बीचमै छाडिदिइन्छ।

यो कुरा शतप्रतिशत लागू नहोला तर, प्रायः त्यस्तै देखिन्छ। यसको दोषी पक्ष सरकार पनि हो। किनकि, महिला विकासको सन्दर्भमा सरकारी पक्ष उदासीन नै छ। सरकारले आजसम्म जे जस्तो पहल गरेको छ, सायद, संयुक्त राष्ट्रसंघीय एजेन्सीहरूको पहल तथा दबाव नहुँदो हो त यस हिसावले अगाडि बढ्ने थिएन।

यदि महिला सक्षम छैनन् भन्ने लाग्द भने हरेक राजनीतिक दलले आफ्ना दलबाट चुनिएर गएका महिलाहरूलाई एकत्रित गरेर केही दिनको 'बुट क्याम्प स्टाइल'को ट्रेनिङ दिने गर्दछ। त्यहाँ उनीहरूलाई देशको

आर्थिक, राजनीतिक, कूटनीतिक लगायत महिला आन्दोलनका वर्तमान अवस्थाबारे सम्वन्धित विषयका विज्ञहरूबाट गम्भीर तापृबंक जानकारी दिने मात्रै होइन कि भविष्यका लागि के-कस्तो योजना बनाउनुपर्दछ भनेर पनि सचेत गराउन सकिन्छ।

यसको राम्रो उदाहरण, अमेरिकीको सन् २००८ को राष्ट्रपतीय चुनावमा रिपब्लिकन उम्मेदवार जोन मकेन्ले आफ्नो टिममा उपराष्ट्रपतिको उम्मेदवारको लागि अलास्काकी गभर्नर शेरा पैलिनलाई पूरै टिम राखेर राजनैतिक, कूटनीतिक, आर्थिक लगायत लुगा लगाउने समेत तका कुरामा प्रशिक्षण दिइएको तथ्य उनको बारेमा बनेको पोलिटिकल ड्रामा 'गेम चेन्ज'मा देखा सकिन्छ।

र, आरक्षण र समावेशिताको कुरा गर्दा सबैभन्दा महत्वपूर्ण कुरा नेता पत्नी, उनका नातेदार र समाजका तर मानं निपुणहरूलाई मात्र अगाडि सार्नु भएन। यसै सन्दर्भमा, सामाजिक न्यायको बारेमा कविता तथा लेखको माध्यमबाट आवाज उठाइरहने युवा अध्येता सुमिलालाई प्रश्न राख्दा जवाफ थियो- 'अहिले पनि संरचनात्मक लाभार्थी लिन नपाउने वर्गलाई आरक्षण वा सकारात्मक विभेदको अति नै खाँचो छ।'

हाम्रो जस्तो समाज जहाँ अल्पसङ्ख्यकबाट बहुसङ्ख्यक शोषणमा छन्, त्यो कति जातको, लिङ्गको, भूगोल र सम्प्रदायको नाममा। आठ हजार वर्षदेखि महिला शोषणमा छन् भने चार हजार वर्षदेखि दलित शोषणमा छन्। मधेशी, जनजाति सीमान्त बनाइएका छन्। जसले हजारौं हजार वर्षदेखि संरचनात्मक लाभार्थीको उपभोग गर्दै आफ्नो सक्षमता र चेतनाको विकास गर्दै आयो त्यही वर्ग आज पनि शक्तिको शीर्ष स्थानमा पकड जमाएर बसेको छ।

जुन वर्ग संरचनात्मक उत्पीडनको मारमा हजारौं वर्ष पिँसियो, जुन भर्खर वामे सनं सोजिएको छ त्यसलाई अन्य वर्चस्वशाली वर्गसँग समान पतिस्पर्धामा उतार्नु कति न्यायोचित हुँदैन। दैडिहरूको र धर्मशुद्धीको वर्गको बीचमा समान प्रतिस्पर्धा होस् भन्नु प्रकारान्तरेल असमानता नै हुन्छ। चेतनामा भर्खर वामे सनं लागिरहेकाहरूलाई उकास्न र राज्यको निकायमा उनीहरूको पहुँचलाई पुर्‍याउन आरक्षण र सकारात्मक विभेदको अत्यावश्यक हुन्छ।'

पुरुषोली सम्पति भएका र उच्च भनिने जातले मनस्य प्रगति गर्दा समेत त्यस्ता सम्पति नभएका कथित तल्लो जातिका भने भन्-भन् पछि पछि पैदै जाने अवस्था बनेको छ। यी दुई वर्गका बीचको दुरी कहलीलागवो गरी बढेको छ।

दिएर मात्र त्यो संभव हुन्छ। राज्य भनेको सम्भ्रान्त वर्ग, पुरुष वर्चस्व मात्रै होइन सम्पूर्ण लिङ्ग, जातजाति, भूगोल, वर्ग सम्प्रदाय हो। असमान शक्ति सन्तुलनले पिछडिएको वर्गलाई मात्रै नभएर राज्यको विकास क्रमलाई पनि नकारात्मक प्रभाव पार्ने हुँदा राज्यलाई समावेशी बनाउनको निमित्त भूईँको तष्कालाई राज्यका विभिन्न निकायमा विशेष सहूलियत सहित सामेल गर्न आरक्षणहरूको व्यवस्था गर्नु पर्छ।

एउटा भनाइ छ- 'असमान समाजमा समानताको नारा पनि असमानता नै हो।' अवश्य पनि, जो एक दम कथि छ त्यो अलिकति नभुकी तलको मान्छे अति तनिकए पनि समान हुन सक्दैन। सबै खाले समानताको खास अवधारणा यही र यस्तै हो। सकारात्मक विभेदको कुरा महिलालाई वा दलितलाई मात्रै वा अन्य कुनै सीमान्तकृत वर्गको लागि मात्रै आवश्यक हुने होइन वरु, उनीहरूलाई अगाडि ल्याउन समग्र देशलाई नै कति फाइदा हुन्थ्यो र हुन्छ भन्ने कुरा पनि सर्व साधारणलाई सरकारले बुझाउन सकेको छैन।

उदाहरणको रूपमा जलश्रोत विद् मधुकर पाध्यायको भनाइ छ- 'श्रोत व्यवस्थापन र खासगरी जलवायुको सवालमा विभेदको कुरो पर्ये देखिन्छ जुन आजसम्म सम्बोधन हुनसकेको छैन। वि.सं. २०५४ मा सुदूरपश्चिमीको बाढी पहिरोको समस्या आजसम्म सम्बोधन भएन, किनभने यसले पनि त उही तल्लो वर्गलाई हो। यसले मलाई खान्छ त्यसैले मैले यसै विषयमा लेख्दै आएको पनि छु।'

उहाँको विचारमा, 'प्रणालीगत विभेद हाम्रो समाज र स्थापित संस्थाहरूको जगमा रहिआएको छ। उच्च जातिका र शक्तिमा भएका पुरुषहरूबाट सीमान्तकृत बनाइएका महिला, दलित, अपाङ्गता भएका व्यक्ति र यौनिक अल्पसंख्यकलाई गरिने विभेदले तिनलाई फनै पछाडि धकेलेको छ, डिस्क्रिमिनेशन गरेको छ। मलाई लाग्छ सकारात्मक विभेदले यस्ता प्रणालीगत असमानता (इक्वालिटी एण्ड इक्युटी) लाई सम्बोधन गर्न मद्दत गर्दछ। यसैले वि.सं. २०६४ तका नै राज्यले आरक्षणको नीति अवलम्बन गर्ने कार्यको प्रारम्भ गरेको हो, जसले महिला र सीमान्तकृत वर्गको राज्यका निकाय र प्रशासनमा सम्मान जनक उपस्थिति गराउने उद्देश्य लिएको पनि हो। निजामती ऐन कानूनलाई सोही बमोजिम परिमार्जन गरिएको थियो।'

स्मरणीय छ, सरकारले २०६४ सालको पुस महिनादेखि आरक्षणको नीति अघि बढाएको थियो।

उपाध्यायका अनुसार, 'प्रणालीगत विभेद संस्थागत भएका हाम्रो सामाजिक परिप्रेक्षमा, सीमान्तकृत वर्गको विकासमा बाधाको रूपमा रहेको विभेद अन्यको लागि प्रणालीमै सुधार गर्नुका साथै जुगौं पुरानो ऐतिहासिक भूलहरूलाई सच्याउने प्रयास आवश्यक छ। सायद, २०६४ को प्रयास त्यत्तैतिर केन्द्रित थियो।'

सकारात्मक विभेदले महिला र दलितलाई राज्यका

निकायहरूमा उपस्थित गराउने वातावरण बनायो तर, त्यो प्रयासले समाता स्थापित गर्न मद्दत गरेको भन्ने अवस्था छैन। उदाहरणको लागि नेपालको समग्र गरिवीको संख्या उल्लेख्य रूपमा घट्टता पनि दलित र सीमान्तकृत समूहको गरिवीको अवस्थामा त्यही अनुसारको सुधार हुनसकेको छैन। पुरुषोली सम्पति भएका र उच्च भनिने जातले मनस्य प्रगति गर्दा समेत त्यस्ता सम्पति नभएका कथित तल्लो जातिका भने भन्-भन् पछि पछि पैदै जाने अवस्था बनेको छ। यी दुई वर्गका बीचको दुरी कहलीलागवो गरी बढेको छ।

उहाँको विचारमा, 'सकारात्मक विभेद समता र समानताको बाटोको लागि राम्रो कदम हो। समग्र समाजको विकास बिना प्रगति सम्भव छैन नै। किनकि, सीमान्तकृतप्रति गरिने विभेदले अत्यन्त हुनसक्ने सदाबहु प्रस्फुटित हुन पाउँदा समाज सायद परेन्ट त हुँदैन तर, त्यस विशातर्फ लैजाने प्रयास हुनुपर्दछ। विद्यमान जातीय, लैंगिक जस्ता विभेदलाई कम गरिसमाक्षी बनाउन धैरै काम गर्नुपर्दछ।'

यी सबैका बावजुद हामी अगाडि जान जति धेरै कोसिस गर्दै हुन्छौं, पछाडि फर्कौंउन पनि उतिकै जोड चलि रहेको भान हुन्छ। बलबल्ल २०६४ सालमा सुत्रपात गरेको सकारात्मक विभेद वा आरक्षण ठीक भएन र यसको काम छैन भनेर आवाज उठ्न थालेको छ। करिब एक वर्ष अगाडि राष्ट्रिय समावेशी आयोगले आरक्षण व्यवस्थालाई अल्पकालीन व्यवस्थाको रूपमा लिएर जतिसक्दो छिटो अन्त्य गर्नुपर्ने राय सुझाव राष्ट्रपति समक्ष पेश गरेको थियो।

विद्यमान शरकारी सेवामा आरक्षणको प्रभाव अध्ययन प्रतिवेदन २०७९' शीर्षक अन्तर्गत सार्वजनिक भएको उक्त प्रतिवेदनलाई अधिकार कमीहरूले विरोध पनि गरेका थिए। तर, एउटा तीतो सत्य के हो भने आरक्षणको नाउँमा एउटै व्यक्ति दशकोदेखि पद ओगटेर बस्ने, आफ्नै परिवारका सदस्य या नातेदारको लागि आरक्षण र कोटाको उपयोग गर्ने प्रवृत्तिचाहिँ कडाइका साथ हटाउने पर्दछ। अनलाइन खबरबाट

विचित्र संसार

संसारका कतिपय ठाउँमा आज पनि यस्ता अनौठा तथा अपत्यारिला परम्पराहरू छन्, जसका बारेमा सुन्दिमा पनि अप्तोरो लाग्दछ।

परम्परागत समाजमा यस्ता परम्परा तथा अन्धविश्वासी प्रथाहरूबाट बढी मात्रामा महिलाहरू नै प्रभावित भएको देखिन्छ।

हाम्रो छिमेकी मुलुक भारतमा पनि एउटै यस्तै प्रथा छ, जसले महिलाहरूलाई वर्षमा पाँच दिनसम्म कपडा लगाउन दिँदैन।

भारतको हिमाचल प्रदेशमा पर्ने पिण्डी गाउँमा यस्तो अनौठो परम्परा रहिआएको छ। उक्त परम्परा अनुसार गाउँका महिलाहरूले हरेक वर्ष साउन महिनामा पाँच दिनसम्म शरीरमा कपडा नलगाइकन बस्नु पर्दछ।

यो प्रथाको पालना नगरेमा केही दिनमै कुनै अप्रिय घटना हुने विश्वास गाउँलेहरूमा छ। उक्त पाँच दिनसम्म आफ्नो पतिसँग बोल्दैनन् र सँगै पनि बस्दैनन्।

साउनका ती पाँच दिनमा महिलाका लागि मात्र नभइ पुरुषका लागि समेत केही नियम तय भएको छ। जस अनुसार

पाँच दिनसम्म पुरुषहरूलाई रक्सी तथा मासुको सेवन वर्जित हुन्छ। आखिर साउनमा पाँच दिनसम्म महिला निर्वस्त्र बस्नुपर्ने र पुरुषले समेत रक्सी र मासु खान नहुने परम्परा कसरी चल्थो त सो गाउँमा ? यसका पछाडि एउटा किम्वदन्ती छ। किम्वदन्ती अनुसार धेरै पहिलो पिण्डी गाउँमा राक्षसहरूले अतंक मच्चाएका थिए। राक्षसहरूले गाउँका सिंगारपटार गर्ने तथा सुन्दर कपडा लगाउने विवाहित महिलाहरूलाई अपहरण गरेर लैजाथे। राक्षसको आतंक मिच्न रहेको सोही समयमा लाहुआ घोडा नामका एकजना देवता गाउँमा आए र राक्षसको बध गरेर गाउँलाई शान्तकृत बनाए अनि महिलाहरूको ज्वन पनि जोत्तए। त्यसपछि नै उक्त गाउँमा साउन महिनामा महिलाहरू पाँच दिनसम्म निर्वस्त्र बस्ने परम्परा चलेको हो। यद्यपि पछिल्लो समयमा आधुनिकतासँगै गाउँमा यो परम्पराको पालनामा केही कमी आएको छ।

SUKRATARA FURNITURE UDYOG

BRATNAGAR

ChatteDev07@gmail.com

All types of Fabrication, Furniture, Prefab, Truss are available.

सूचना सूचना सूचना

सडक क्षेत्रको दायौं बाथौं रहेका रुख काट्नु सार्वजनिक अपराध हो। यसरी रुखहरू काटिएको पाईँइया निषम कानून बमोजिम कारवाही हुने व्यहोरा जानकारी गराउँदै छौं। सडक हाम्रो सार्वजनिक सम्पति हो, यसका संरक्षण र सम्बर्द्धन गरी, सडक सफा राखौं र सडक अतिक्रमण हुनबाट जोगाऔं।

सडक डिभिजन कार्यालय विराटनगर प्रदेश नं. १

विराटनगर महानगरपालिकाको सूचना

- मिसावट गरिएको, सडकलेका तथा अस्वस्थकर खानेकुराहरू नखाऔं।
- उपभोक्ता हित संरक्षणमा चनाखो बनीं।
- छाला भएको मासु नखाऔं र विक्री तिबरणमा समेत निरुत्साहित गरौं।
- आखद रंग प्रयोग गरेका खाद्य पदार्थहरूको उपभोग बहिस्कार गरौं।
- छाडा चौपायाको नियन्त्रण गरौं, घरपालुवा चौपायाहरू छाडा नछाडौं।
- सडक तथा पेटीकीनारामा आवागमन अवरोध हुने गरी निर्माण समारोह नराखौं तथा व्यापार व्यवसाय नगरौं।
- बसोवास स्थल, टोलमा व्यवसायिकरूपमा पशुपालन कुबुरा पालन गर्दा छरछिमेकमा असर नपार्ने गरौं।
- सवारी साधनहरू तोकिएको स्थानमा मात्र पार्किङ गरौं।
- बालबालिकालाई काममा हैन विद्यालय पठाऔं।
- बालश्रम शोषणविरुद्धको आचारसंहिता पालना गरौं बालश्रम शोषण मुक्त नगरको स्थापना गरौं।
- बालश्रम शोषण समाजिक अपराध हो।
- विराटनगर उपमहानगरपालिका क्षेत्रका प्रत्येक घरलाई बालसंरक्षणहरूको रूपमा स्थापित गरौं।
- सार्वजनिक स्थलमा जताततै फोहोरमैला नफालौं।